

David Krajíček

Hra

"Zdravím vás, milí holovizní diváci, z našeho vrtulníku holovizní stanice Velké Bé - druhé stanice národního okruhu... Zábava, sport, poučení - to je hlavní náplň našich pořadů.

Jistě jste zvědaví, jakou napínavou lahůdku jsme si připravili pro dnešní soutěž. Zatím si však nechte na chvíli zajít chuť, protože následuje přehled výherců z minulého kola...

A nyní k dnešní soutěži:

Ráno jsme nažhavili náš redakční počítač a probírali tipy tak, jak z něj vypadávaly. Hned napotřetí jsme se všichni shodli, že Tohle bude to pravé.

Podívejte se nyní, co se odehrává pod námi. Na silnici kromě několika aut vidíte cyklistu. Drží se zcela vpravo u betonové protihlukové stěny oddělující dálnici od městské zástavby. Je to jeden z toho mála bláznů, kteří den co den vyjíždějí do hustého provozu na našich silnicích, ničí si zdraví dýcháním výfukových plynů a riskují, že je něco přejede.

Jméno cyklisty je Tony, příjmení není podstatné, věk 21 let, student vysoké školy se specializací na počítačové systémy. Jeho studijní výsledky nejsou nijak oslňující, ale to se naší Hry netýká.

Podstatné je to, že pravidelně každý den v tomto čase vyjíždí na svých padesát tréninkových kilometrů. Chová totiž tajný a bohužel velmi naivní sen, že bude vybrán do univerzitního družstva a získá tím několik výhod, poskytovaných vrcholovým sportovcům.

A nyní co je podstatou dnešní Hry. Právě tento mladý muž bude předmětem vašich dnešních sázek. On a jeho život. Neví totiž, co víme my. Neví, že se po této silnici blíží kolona jednoho tisíce nákladních automobilů, které převáží firma Olson & Olson - což je dovoz a vývoz těch nejlepších bouráků, jaké lze na celém světě sehnat." [Prostřih na vyleštěné sportovní auto stojící na pláži, obklopené houfem polonahých krasavic, účet pro firmu Olson & Olson zatíží 230000 \$ za 5 s reklamy.] "Sklad této firmy se totiž stěhuje blíž hlavnímu městu."

[Pohled na silnici, kde se až k obzoru táhne řada automobilů. Kamera přibližuje vzdálenou část kolony, až dosáhne hranice své rozlišovací schopnosti. Zde jednotlivé vozy mizí v turbulencích teplého vzduchu, promíchávajícího nad silnicí oblaka šedého smogu.] "Tyto nákladňáky mají automatické řízení nastavené na 40 cm od okraje silnice, což je rozumná vzdálenost na to, aby se případný cyklista mohl vyhnout. Jednou, dvakrát se Tony vyhne jistě velice snadno. Ale ptám se vás, vážení televizní diváci, dokáže se vyhnout tisíckrát?"

A to je právě podstatou vašeho sázení. Sázejte na pořadové číslo automobilu, který možná srazí našeho cyklistu, případně na to, zda se mu podaří naši Hru přežít.

Do banku se soustředí všechny vaše sázky a ten, kdo bude nejbliž vítěznému číslu, vyhrává vše. Naš počítač udává pravděpodobnost Tonyho přežití na circa 50 %. Pokud bude na stejné číslo více výherců, což je téměř jisté, bude výhra rozdělena podle poměru výše jednotlivých sázek.

Aby hra probíhala bez přerušení, byl zajištěn úsek o délce 25 kilometrů bez odbočky, kde zastavit znamená riskovat nejen pád pod kola nákladního vozu, ale i pěkně mastnou pokutu od místní policie pro omezování silničního provozu. Což si náš objekt při své finanční situaci rozhodně nemůže dovolit. Rozestup mezi jednotlivými vozy je menší než mezera, nutná k bezpečnému průjezdu do vedlejšího, méně frekventovaného pruhu, takže ani tuto cestičku nemůže náš objekt využít k útěku z naší Hry.

Nechme však suchých faktů a soustředme se na dění pod námi. Ano, na svém monitoru vidím první sázky, které odesíláte prostřednictvím svých počítačů. Naš Tony se vyhnul prvnímu vozu a bank narostl o 50 \$, které jeden z diváků vsadil hned na první vůz. I vy jeden! Vy jste spoléhal na moment překvapení a chtěl shrábnout naši prémii do začátku - 50000 \$! Ale nevyšlo vám to. Nevadí, třeba to vyjde příště. Správně, dalších 50 \$ od téhož abonenta na vůz 742, děkuji.

Tonyho mívá další vozy. Stále jede v pohodě... Ale co to? Prosil bych záběr zblízka. Tony se otáčí a dívá se, kolik vozů ho ještě čeká. Hodně, Tony, hodně. Musíš se snažit. Máme sice na náš přenos vyhrazenou jen hodinu, ale nebojte se, vážení diváci, o nic nepřijdete.

Doplňuji, že pořadí se vám zobrazuje, jak jste si už jistě všimli, v levém horním rohu holovizního pole. Po ukončení soutěže začne výsledné vyhrávající číslo blikat.

Nyní k vaší informovanosti mohu přispět počítačovým odhadem úrovně Tonyho nervozity. 0 je nervozita člověka bez nervů, 100 by mohl mít člověk, u něhož právě došlo ke zhroucení psychiky z přetížení. U Tonyho byla úroveň před kolonou 17, u prvního vozu 23 a nyní u vozu 27 je již 42! Podle dalšího vývoje se pochopitelně mohou řídit vaše sázky. Tuto hodnotu lze najít ve spodní oblasti holovizního pole. Je označena, přirozeně, jako Nervozita.

A Tony se zdá být něčím znepokojen. A brzdí... Tony brzdí..."

[Moderátor vypíná mikrofon a bere interkom: "Volám skript, pusťte tam policejní sirénu..." Zapíná mikrofon] "Nyní je vše v pořádku. Tony se opět rozjel a bank narůstá. K naší obvyklé prémii 50000 \$ již od vás přišlo dalších 73000. Dostávám zprávu z režie, že sledovanost pořadu dosáhla úctyhodných 25 %, blahopřeji panu režisérovi!"

K devadesátému autu je nervozita 59 a stále roste. Mohu nyní doplnit, že na úrovni 85 není trénovaný člověk schopný řídit auto, natož kolo...

Právě v této chvíli máme s Tonym dvě malá jubilea. Tony úspěšně zvládl vůz s pořadovým číslem 200 a náš bank se zaokrouhlil na slušnou sumičku 250000.

Zdá se, že Tony začíná být unavený. Lze to vysledovat z úrovně nervozity, která při čtyřtém vozu zachovává neustále klesající úroveň. Teď Tonymu hrozí nebezpečí nepozornosti. Doufá, že se dostane brzo k odbočce a unikne koloně vozů. To se mu může vymstít. Možná, že právě nyní je vhodný okamžik na sázku. Využijte toho, vážení diváci.

Vůz číslo 600. Nervozita na výborné úrovni 29. Zdá se, že si Tony věří. Sázky na jeho přežití už tvoří většinu z těch, které nám nyní přicházejí. A bank obsahuje závratnou částku 1364498 \$. Může být i vaše, stačí si jen vsadit!"

[Interkom: "Rejžo, tlačí nás čas, nezačnete něco dělat?"] "Vážení diváci, nyní se situace poněkud zdramatizovala. Zdá se, že kdosi zaregistroval překážku na silnici a zapnul všem nákladním vozům houkačky. Pokud na vás někdy překvapivě zatroubil vlak, tak si tento zvuk znásobte pětkrát a dostanete hrubou představu, v jaké situaci se Tony nachází. Hluk je sice ještě pod prahem bolesti, ale rozhodně je velice nepříjemný. A teď klaksony utichají, takže tuto situaci Tony zvládl bez havárie."

[Interkom: "Tak tohle jste nezvládli. Nemáte tam něco silnějšího?" Režie: "Měla by tu být někde láhev slzného plynu, jestli je to to, co máš na mysli." "Tak sem s ní!" "Tony dnes zjevně nemá štěstí. Na detailním záběru vidíte, že má jakési zdravotní potíže. Zřejmě mu neprospívají výfukové plyny, o nichž jsem se na začátku zmínil. I když slzy a rýma nejsou typickým projevem otravy výfukovými plyny, je možné, že je na ně Tony alergický, vždyť kdo dnes není? Jeho nervozita opět stoupá. Ono to není jednoduché, otírat si oči kapesníkem, smrkat, sledovat cestu a ještě se přitom vyhýbat hrozícím automobilům. Ale zatím to Tony zvládá na výbornou."

[Interkom: "Rejžo, nic a čas běží. Musíte rozjet Závěr."] "A zdá se, vážení diváci, že Tonyho potíže narůstají. Nevím, jestli se mi to zdá nebo jestli je to skutečnost, ale vypadá to, jako by šířka mezery mezi automobily a Tonyho kolem byla stále menší a menší."

[Kamera zachytává Tonyho zoufalý pohled. Ve strachem rozšířených zorničkách se odráží nekonečná řada neúprosných vozidel, míjející jej ve stále nebezpečnější blízkosti.] "Rozhodně je nyní nucen jet podstatně blíž betonové stěně, než na začátku naší soutěže. Ale pozor! Ano, Tony padá pod kola nákladního automobilu číslo 746! Prosil bych z režie opakovačku... Děkuji. A nyní to vidíme zcela zřetelně. Vůz 745 byl rozhodující. Vidíme, jak se řídítka kola zachytávají o jeho bok, následuje náraz o betonovou stěnu a pád pod následující vůz, a tedy pro ty šťastné z vás i vítězný vůz číslo 746."

"A nyní přistupme k vyhlášení vítězů. Počítač mi ukazuje pouze dva soutěžící, kteří si rozdělí obsah banku, který nyní obsahuje celých 1864252 \$! To není málo! A máme již souhlas jednoho z vítězů k rozhovoru. Předávám slovo místnímu štábu, který pohotově navolil číslo videofonu tohoto šťastného muže.

"Dobrý den, vážení diváci, dovoluujeme si vám představit pana Browna, který před chvíličkou vyhrál v naší soutěži téměř milión dolarů. Jak se cítíte, pane Browne?"

[Videopole zcela vyplnila postava tlustého muže v teplákové bundě s otevřenou lahví piva a zapálenou cigaretou v pravé ruce.] "No, je to fantastický! Já to věděl, že jednou vyhraju pořádně balík. Sázím sice málo, ale párkrát sem už ňákou tu babku vyhrál. Když jsem viděl, jako že to ten Tony vypouští, tak sem střílel padesát babek na to číslo a na smrt. Pak už to bylo úplně jasné!"

"A máte už představu, jak s těmi penězi naložíte?"

"Já nevím, ale vono se určitě něco najde, že jo?"

"Ano, to jistě. Děkujeme panu Brownovi za vyčerpávající popis jeho šťastné chvíle a vracíme slovo moderátorovi."

[V horním levém rohu videopole zůstává malý výřez prostorového obrazu. Nákladní automobily každým svým průjezdem počítají jednotku k celkové hodnotě. Ta se jen velmi pomalu přibližuje k cílové tisícovce.

Kola znovu a znovu projíždějí na kaši rozmačkanou hmotou Tonyho těla, promíchanou s třískami kevralových součástí kola. Nad tím se rozsvěcí a zhasíná vítězná číslo 746.] "Pro útlocitnější posluchače připomínám, že Tony měl značnou šanci přežít, a získat tak naši prémii 50000 \$. Pak by mohl v klidu dostudovat a určitě by mu zbylo i něco do začátku. Takhle ovšem nedostane nic. Pokutu, která mu bude vyměřena za ohrožení plynulosti silničního provozu a znečišťování vozovky samozřejmě zaplatí naše holovizní stanice.

Blahopřejeme vítězům. A těm, co nevyhráli, doporučujeme -berte to s humorem a zkuste to příště zase, vždyť je to jen Hra.

Nashledanou!"